

Wytyczne dla gospodarki rybackiej
w miejscach występowania
rybołówów *Pandion haliaetus*

Spis treści

1. Informacje podstawowe o projekcie
2. Opis wód powierzchniowych w Polsce
3. Podstawowe informacje o rybołowach
4. Zdobywanie pokarmu przez rybołowcy
5. Przyczyny spadku populacji rybołowców:
6. Prowadzenie gospodarki rybackiej
 - 6.1. Gospodarka stawowa
 - 6.2. Gospodarka jeziorowa
7. Zalecenia dotyczące zmniejszenia presji na rybołowcy w rejonach prowadzenia gospodarki rybackiej.
8. Problematyka kłusownictwa na rybołowcach
 - 8.1. Definicja kłusownictwa
 - 8.2. Kłusownictwo w myśl Ustawy o ochronie przyrody
 - 8.3. Kłusownictwo w myśl KK
9. Przykłady kłusownictwa na rybołowcach

1. Informacje podstawowe o projekcie

W związku z trwającym od wielu dekad stopniowym zmniejszaniem się liczebności populacji lęgowej rybołówów, Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych, we współpracy z Komitetem Ochrony Orłów, realizowała w latach 2016-2021 projekt pt.: „Ochrona rybołowa *Pandion haliaetus* na wybranych obszarach SPA Natura 2000 w Polsce”. Projekt był finansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach Programu LIFE oraz środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Lasów Państwowych oraz Komitetu Ochrony Orłów. W trakcie projektu podejmowano szereg działań ochronnych, w tym budowę ponad 280 sztucznych gniazd na drzewach i słupach wysokiego napięcia, zarybianie wybranych jezior stanowiących żerowisko gatunku oraz prowadzono monitoring stanowisk i losów wybranych osobników. W trakcie projektu przeprowadzono również wiele spotkań i warsztatów dla rybaków, właścicieli stawów, wędkarzy, ornitologów i urzędników, podczas których omawiano biologię i ekologię gatunku, sytuację krajowej populacji, zagrożenia i metody ochrony. Jednym z problemów poruszanych w trakcie projektu była zasobność pokarmowa jezior i stawów hodowli ryb oraz bezpieczeństwo polujących na ryby ptaków. Poniższe opracowanie porusza to zagadnienie.

2. Opis wód powierzchniowych w Polsce

Wody powierzchniowe, śródlądowe dzieli się na płynące w ciekach naturalnych, kanałach oraz na zbiorniki naturalne jak jeziora o ciągłym bądź okresowym naturalnym przepływie wody, zbiorniki sztuczne z przepływem wody oraz na zbiorniki o wodach stojących. Wody powierzchniowe stanowią 2% powierzchni kraju (Jokiel 2004). Wody śródlądowe w Polsce to około 0,6 mln ha przy czym jeziora to około 300 tys. ha, a stawy karpiove to 71 tys. ha. Dodatkowo na terenie Polski znajdują się małej powierzchni stawy przyzagrodowe i rekreacyjne, których łączną powierzchnię szacuje się na 12-15 tys. ha. Do zbiorników których korzystać mogą jeszcze rybołowy zaliczamy także zbiorniki zaporowe oraz zalewiska i starorzecza, których łączna powierzchnia to ok 100 tys. ha. Rzeki i potoki zajmują powierzchnię około 139 tys. ha. Charakterystyczny dla Polski jest rozkład przestrzenny jezior i stawów karpiowych. Większość jezior zlokalizowana jest w północnej części Polski. Natomiast ok. 75% powierzchni stawów karpiowych znajduje się na południu, gdzie obecnie nie notujemy stanowisk lęgowych rybołówów. Rozróżniamy kilka typów użytkowania stawów. Stale użytkowane – które są co roku użytkowane, przemienne użytkowane – które użytkowane są przemienne rybacko lub rolniczo, oraz stawy będące łowiskami wędkarskimi. Powierzchniowe wody płynące podzielono na obwody rybackie. W Polsce gospodarka rybacka obecna jest w większości wód śródlądowych, choć występuje w różnych formach. Obecnie dominuje użytkowanie rekreacyjne, a użytkowanie komercyjne traci na znaczeniu. Eksploatacja ryb oraz warunki użytkowania wód powierzchniowych wpływają bezpośrednio na stan bazy żerowej rybołówów oraz na bezpieczeństwo prowadzenia przez nie polowań.

3. Podstawowe informacje o rybołowach

Rybołów jest jednym z najrzadszych lęgowych ptaków szponiastych w Polsce. Gatunek ten umieszczony jest w załączniku I Dyrektywy 2009/147/EC, zwanej dyrektywą Ptasią, w załączniku II konwencji z Bonn oraz w załączniku II konwencji Waszyngtońskiej (CITES). W związku z niepewną sytuacją tego gatunku w Europie, przygotowany został również plan ochrony rybołowa „ACTION

PLAN FOR OSPREYS IN EUROPE AND THE MEDITERRANEAN REGION” przyjęty w 2017 roku przez Komitet Stały ds. Konwencji Berneńskiej Rady Europy. W Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt gatunek ma status narażonego na wyginięcie. Opublikowana przez Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków w 2020 r. Czerwona lista ptaków Polski, przygotowana we współpracy z IUCN pokazuje, że mimo podejmowana działań ochronnych rybołowy mają status ten sam status zagrożenia. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia października 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt rybołów jest gatunkiem objętym ochroną ścisłą i wymaga ochrony czynnej. Obecnie w Polsce jest bardzo nielicznym gatunkiem, o wysokim statusie zagrożenia, dla którego utrzymanie stabilnej populacji wymaga podjęcia działań ratunkowych.

W latach 2000-2008 liczebność tego gatunku w Polsce nie przekraczała 50 par i wykazywała wyraźną tendencją spadkową - od 53 czynnych stanowisk w 2000 r. do zaledwie 31 w 2008 r. W kolejnych latach liczba zajętych stanowisk nie przekraczała 30 par. Dopiero po 2019 roku pojawiły się nowe stanowiska lęgowe na sztucznych platformach zamontowanych w ramach realizowanego projektu LIFE. W 2020 roku potwierdzono 31 stanowisk rybołowów.

Rybołowy są ptakami długowiecznymi, żyjącymi ponad 20 lat. Budują one bardzo duże gniazda o średnicy do 150 cm i wysokości 1 metra, które mogą być użytkowane przez wiele lat. W Polsce gniazda umieszczone są najczęściej na wierzchołku wysokich starych sosen, chociaż nie jest rzadkością zasiedlanie platform zamontowanych na słupach wysokiego napięcia. Okres lęgowy rozpoczyna się w połowie kwietnia, kiedy samica składa duże jaja w ciemnobrązowe plamy. Najczęściej w lęgu znajduje się od 2 do 4 jaj. Okres wysiadywania trwa około 5 tygodni, natomiast okres odchowu młodych 7 tygodni. Po wylocie z gniazd młode w dalszym ciągu przebywają w jego pobliżu. Migracja rozpoczyna się pod koniec sierpnia choć niełęgowe osobniki zaczynają przelot już w połowie lipca.

4. Zdobywanie pokarmu przez rybołowy

Rybołowy żywią się wyłącznie rybami. Polują w charakterystyczny sposób, atakując rybę zanurzoną pod powierzchnią wody, nurkując nawet do 1 metra głębokości. Jego ofiarą padają najczęściej ryby spokojnego żeru, wolno pływające lub będące w bezruchu (polujący szczupak) lub odpoczywający (karp, leszcz, sandacz). Ryby pływające szybko, jak pstrągi, chwytane są w wyniku ich dużego nagromadzenia na małej powierzchni. Ryby żywiące się bentosem są dla rybołowów łatwiejsze do schwytania niż ryby drapieżne. Są one wolniejsze i skupione bardziej na podłożu, podczas gdy ryby drapieżne są dużo szybsze i obserwują całe swoje otoczenie.

Na podstawie badań prowadzonych m.in. na łotwie zidentyfikowano, że w diecie rybołowów znajduje się nawet 15 gatunków ryb. Najliczniejszym w gatunkiem w tej części Europy jest karp pospolity (*Cyprinus carpio*). W dalszej kolejności jest lin i karaś. Ryby drapieżne, takie jak szczupak, stanowiły zaledwie 4,7% całej diety.

Preferowane gatunki ryby:

- Ryby karpowate: płocie, wzdręgi, leszcze, jazie, karpie, amury
- Ryby szczupakowate: szczupak,

- Ryby okoniowate: okoń, sandacz,
- Ryby łososiowate: pstrąg tęczowy, pstrąg potokowy, palia

Rybołowcy często polują na ryby pływające blisko powierzchni wody, osłabione lub chore, tym samym spełniają korzystną, sanitarną, rolę usuwając je z hodowli i sprzyjają utrzymaniu w dobrej kondycji zdrowotnej pozostałych ryb. Należy więc podkreślić, że „szkodliwość” rybożernych ptaków szponiastych jest wyolbrzymiana. W wodach naturalnych, rybołów ma tendencję do polowania na ryby (głównie płocie i leszcze), zarażone przez larwy tasiemca *Ligula intestinalis*. Choroba ta zwana ligulozą występuje głównie u ryb karpiowatych i wywołana jest przez larwę tasiemca zwaną plerocerkoid. Larwa tasiemca pasożytuje w jamie brzusznej ryby, co ma poważny wpływ na pływalność i szybkość reakcji. Chore ryby pozostają blisko powierzchni wody, gdzie są podatne na ataki rybołowców i innych ptaków. Żywicielem ostatecznym wspomnianego tasiemca są perkozy i inne ptaki rybożerne.

Z badań prowadzonych w Niemczech wynika, że rybołowcy polują częściej na stawach niż na jeziorach. Wynika to zapewne z większego skupiska ryb i wyższego sukcesu polowania co przekłada się na niższe zużycie energii. Na sukces polowania ma też wpływ przejrzystość wody oraz siła wiatru. Silny wiatr (pow. 7 m/s) powoduje falowanie wody co ogranicza sukces łowiecki.

Rybołowcy nie magazynują pożywienia. Złowione ryby zostają zjedzone chwilę po wyłowieniu w pobliżu łowiska lub zaniezione do gniazda w celu wykarmienia młodych. W ciepłe dni rybołowcy pozbywają się szybko niezjedzonych porcji.

Okres wychowu młodych zaczyna się pod koniec maja, kiedy następuje klucie pierwszych piskląt. W okresie wychowu młodych na ryby poluje głównie samiec podczas gdy samica pozostaje w gnieździe. Młode ptaki uczą się polować od dorosłych dopiero w kilka tygodni od wylotu z gniazda. Zanim to nastąpi rodzice stopniowo ograniczają pożywienie przynoszone do gniazda. W ciągu 30 dni od wyklucia młode ptaki osiągają 70% masy dorosłego ptaka i ważą około 1200-1300 gram. Wylot z gniazda odbywa się w sierpniu.

Przez cały okres lęgowy rodzina rybołowców zjada około 170 kg ryb przy dziennym zapotrzebowaniu ptaka dorosłego oszacowanym na 0,4-0,5 kg. Średnia długość ryb miała 27,8 cm a maksymalna zanotowana długość to 48 cm (pstrąg tęczowy). Średnia waga wynosi 368 g. Samiec zapewniający pokarm dla siebie, partnerki i 3 młodych powinien złowić dziennie 1250 g ryb, z czego około 400 g to pokarm dla niego.

5. Przyczyny spadku populacji rybołowców

Obecnie trudno jest wskazać jeden czynnik wpływający na skrajnie niską liczebność rybołowa w Polsce. Prawdopodobnie decyduje o tym kompleks czynników wywierających istotny wpływ na dalsze losy populacji, spośród których za najistotniejsze uznaje się:

1. Kłusownictwo - odnotowywane co roku przypadki znalezienia zastrzelonych lub rannych ptaków potwierdzają, że kłusownictwo, jako proceder jest obecne w naszym kraju i z pewnością negatywnie wpływa na populację rybołowców. W latach powojennych powszechnie eliminowano szkodniki na stawach hodowli ryb. Dopiero w 1975 roku

wprowadzono zmiany w prawie ochrony przyrody i objęto ochroną gatunkową wszystkie ptaki szponiaste. W związku z tym formalnie przestało funkcjonować pojęcie ptaka drapieżnego pojmowanego jako szkodnika łowieckiego. Niestety, w świadomości niektórych zarządców stawów funkcjonuje ono do dzisiaj. Ptaki szponiaste, tak i inne ptaki polujące na ryby są traktowane jako szkodniki zagrażające gospodarce rybackiej i ograniczające zysk z jej prowadzenia. Niestety, ale zanotowano także strzelanie do ptaków szponiastych podczas polowań indywidualnych. Takie sytuacje mogą mieć miejsce zarówno jako zdarzenia przypadkowe lub działanie celowe. Przypadki takie mogą wynikać z braku umiejętności myśliwskich oraz nieznamomości prawa. Takie postępowanie jest wielce naganne i bulwersujące w świetle obecnej wiedzy o pozytywnej roli drapieżców jako naturalnych selekcjonerów i regulatorów populacji ofiar.

2. Niską zasobność pokarmową żerowisk - badania ichtiologiczne oraz analizy gospodarki stawowej prowadzone w ramach projektu wskazują, że w niektórych regionach Polski brak jest optymalnych warunków pokarmowych dla rybołowa. Niewystarczająca baza żerowa wynika między innymi z wysokości i terminów prowadzenia zarybień jezior określanych w operatach rybackich oraz z zanikającej stopniowo hodowli ryb. Powoduje to nierównomierny rozkład wielkości ryb i ich gatunków, a w konsekwencji ogranicza liczbę ryb o wielkości i wadze atrakcyjnej dla rybołówów. Poważnym problemem może też być nieodpowiednia przejrzystość wody, co obniża sukces łowiecki rybołowa i w konsekwencji również sukces lęgowy. W zeutrofizowanych zbiornikach z powodu zakwitów glonów, szanse na wypatrzenie ofiary są znacznie utrudnione. Zasobność pokarmowa jest szczególnie istotna w odchowie piskląt. Poole i in. (2002) stwierdzili, że brak pokarmu może być główną przyczyną śmiertelności wśród piskląt rybołowa. Większość piskląt umiera w ostatnich tygodniach przed wylotem, gdy potrzebują największej ilości pokarmu, a ptaki dorosłe nie są w stanie go zapewnić. W trakcie trwania projektu zjawisko takie nie zostało stwierdzone wśród krajowej populacji.
3. Zabudowę mieszkaniową i rekreacyjną, szczególnie w rejonach połowów - Silny rozwój zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej przyczynia się do zmniejszania dostępności preferowanych miejsc lęgowych. Zabudowa brzegów jezior oraz użytkowanie rekreacyjne zbiorników z wykorzystaniem łodzi motorowych i skuterów utrudnia korzystanie z żerowisk. Wpływ ruchu turystycznego na jeziorach może być również przyczyniać się negatywnie do stanu populacji rybołówów. Wzmożony ruch turystyczny na jeziorach w okresie wychowu piskląt płoszy ptaki i potencjalne ich ofiary. Zabudowa brzegów jezior przyczynia się pośrednio do eutrofizacji wód objawiającej się spadkiem przejrzystości wody.

Oprócz wyżej wymienionych wskazuje się także na: niewystarczającą liczbę miejsc gniazdowych, wzrost presji ze strony drapieżników, kolizje z liniami energetycznymi (porażenia).

Wszystkie wymienione zagrożenia zostały zaadresowane w trakcie realizacji projektu LIFE. Niestety, wpływ zespołu realizującego projekt na niektóre czynniki jest ograniczony ze względu na obowiązujące uwarunkowania prawne, społeczne oraz ekonomiczne. Do takich należy kłusownictwo, ograniczona zasobność bazy żerowej oraz presja urbanizacyjna na żerowiskach.

6. Prowadzenie gospodarki rybackiej w Polsce

6.1. Gospodarowanie na stawach hodowlanych:

W Polsce w tzw. gospodarstwach stawowych produkuje się 22 gatunki konsumpcyjne ryb. Razem produkcja sięga około 20 tys. ton, w tym gro stanowi produkcja karpia 18,5 tys. ton. Dodatkowo w stawach hodowlanych produkuje się także około 9 tys. ton materiały obsadowego i zarybieniowego. Stawy hodowli ryb są ważnymi punktami dla awifauny, o wysokiej różnorodności ptactwa wodnego lub związanego z terenami akwenów. Różnorodność gatunkowa zależy jest od wielkości kompleksu stawowego oraz jego struktury (np. głębokości) i otoczenia. Złożone z wielu obiektów mniejszej i większej powierzchni, oddalone od zabudowań kompleksy stawów cechuje wyższa różnorodność oraz liczebność ptaków. Dodatkowym atutem mogą być inne zbiorniki położone w bliskiej odległości.

6.2. Gospodarka jeziorowa:

W wodach śródlądowych w latach 2009-2017 profesjonalne połowy komercyjne wyniosły 2200 ton. W porównaniu do okresu lat 1970-1980 spadły czterokrotnie ze średniego poziomu ok. 8000 ton (Kapusta ...). Najbardziej popularną rybą przy połowach jest niezmiennie leszcz, ale odławiane są także płocie, szczupaki, sielawa. W Polsce wędkarstwo nie jest tak popularnym sposobem na rekreacyjne spędzanie czasu jak w innych krajach. W Polsce wędkarstwo uprawia około 4% przy średniej światowej pow. 10% i np. Norwegii gdzie wędkarstwo uprawia 40% społeczeństwa. Jednakże ze względu na niewielką powierzchnię wód słodkich presja wędkarska jest bardzo wysoka.

7. Zalecenia dotyczące zmniejszenia presji na rybołów w rejonach prowadzenia gospodarki rybackiej.

Prowadzenie gospodarki rybackiej, dzięki której utrzymywane są wysokie stany zarybienia jezior oraz stawy hodowlane nie stanowi zagrożenia dla rybołów. Przy akceptacji ich obecności i korzystania z akwenów to właściciele i zarządcy gospodarstw stawowych i jezior mają możliwość wspierania rozwoju populacji w Polsce. Koniecznym jest jednak wprowadzenie poniżej wymienionych zmian, które podniosą bezpieczeństwo ptaków w trakcie polowań:

Nie stosować urządzeń chroniących stawy np. siatki, elementy pod wodą, takie jak liny, druty na stawy z rybami o wielkości od 13/15 cm i większymi. Z powierzchni wody, oraz bezpośrednio nad nią powinny zostać usunięte wszelkie elementy i urządzenia, które mogą spowodować uszkodzenie ptaków w chwili polowania, o które ptaki mogą uderzyć i się zranić. Należy także ograniczyć budowę infrastruktury na brzegach stawów lub na wodzie takich jak urządzenia hydrotechniczne.

Zakazać prowadzenia polowań na terenie stawów hodowlanych stanowiących bazę żerową rybołów. Kompleksy stawów oraz jezior, gdzie znajdują się stanowiska lęgowe, lub tam gdzie rybołowy regularnie polują powinny być wyłączone z obwodów łowieckich i stanowić miejsca wolne od użytkowania myśliwskiego.

Na podstawie art. 56 ust 2 pkt 2 o ochronie przyrody wydawane są zezwolenia na płoszenie i niepokozenie osobników gatunków objętych ochroną oraz na eliminację osobników gatunków objętych ochroną częściową. Takie płoszenie lub eliminacja w miejscach występowania rybołów powinno być prowadzone w ścisłej współpracy i nadzorze pracowników RDOŚ lub ornitologów. Wydawanie zgód na płoszenie lub eliminację kormoranów oraz czapli powinno być ostatecznością

dla stawów lub jezior, które stanowią żerowiska rybołówów. Wskazane byłoby także aby zgody na płoszenie lub eliminację kormoranów były wydawane po za okresem lęgowym oraz okresem przelotów na migracje tj. do końca września.

8. Problematyka kłusownictwa na rybołowach

Przypadki kłusownictwa na rybołowach stwierdzone są jedynie w sytuacji, gdy znaleziony zostanie martwy bądź ranny ptak. Oznacza to, że skala tego zjawiska może być nieznana, ponieważ kłusownicy mogą ukrywać swoje ofiary lub strzelone ptaki wpadają martwe do wody. Odnotowane przypadki są dodatkowo źle udokumentowane, a przebieg prowadzenia sprawy lub dochodzenia rzadko kiedy opisany. Poniżej prezentujemy wybrane przykłady zdarzeń dotyczących zastrzelenia lub ranienia rybołówów. Wszystkie zdarzenia mają miejsce w pobliżu lub bezpośrednio na terenie akwenów użytkowanych gospodarczo.

8.1. Definicja kłusownictwa

Kłusownictwo to zabijanie, chwywanie lub ściganie zwierzyny oraz odławianie z naruszeniem obowiązującego prawa, bez wymaganych uprawnień, w niedozwolony prawem sposób, a także w niedozwolonym czasie lub miejscu. Dotyczy gatunków zwierząt chronionych zgodnie z przepisami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz gatunków ssaków i ptaków łownych, dla których zasady polowania określają przepisy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. 1995 Nr 147 poz. 713, ujedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 67, 148).

8.2. Kłusownictwo w myśl Ustawie o ochronie przyrody

Kłusownictwo rozpatrywane jest jako jedna z czynności podlegających zakazom w stosunku do dziko występujących zwierząt z gatunków objętych ochroną na podstawie art. 52 ust. o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Należą do nich następujące zakazy m.in. umyślne zabijanie, okaleczanie lub chwywanie ptaków. Działanie takie podlega karze określonej w art. 131 ust 14.: ww. ustawy. Kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku do roślin i zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową – podlega karze aresztu albo grzywny.

Na podstawie art. 132 Ustawy o ochronie przyrody - orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 127 i 131, następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Organem upoważnionym do prowadzenia czynności wyjaśniających jest Policja.

8.3. Kłusownictwo w myśl Kodeksu karnego

W przypadku kłusownictwa na gatunkach chronionych, np. rybołowach, postępowania prowadzone są w oparciu o przepisy zawarte w ustawie o ochronie przyrody oraz kodeksie karnym.

Przepisy statuujące normy karnoprawne dotyczące ochrony gatunkowej są zamieszczone w rozdziale XXII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (dalej: k.k.), zatytułowanym Przystępstwa przeciwko środowisku. W swojej istocie każdy z nich może dotyczyć takiego gatunku jak rybołów.

Najpoważniejszą ingerencją w środowisko przyrodnicze stanowi jego zniszczenie. Czyn ten określony został w art. 181 k.k. Karze podlega zatem ten, kto:

§ 1. Kto powoduje zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Kto, wbrew przepisom obowiązującym na terenie objętym ochroną, niszczy albo uszkadza rośliny lub zwierzęta powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. Karze określonej w § 2 podlega także ten, kto niezależnie od miejsca czynu niszczy albo uszkadza rośliny lub zwierzęta pozostające pod ochroną gatunkową powodując istotną szkodę.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 5. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 2 lub 3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

9. Przykłady kłusownictwa na rybołowach:

W 2011 roku rybołów został znaleziony w we wsi Lubianków w okolicy Głowna, Nadleśnictwo Brzeziny. Miejsce znalezienia ptaka znajduje się kilkaset metrów od stawów hodowli ryb. Postrzelonego ptaka znalazł rolnik, który powiadomił myśliwych z koła łowieckiego „Sokół” którzy zaopiekowali się rybołowem, a następnie zawieźli do Leśnictwa Miejskiego w Łodzi, gdzie podjęto próbę leczenia. Sprawę badała Prokuratura Rejonowa w Zgierzu, jednakże ze względu na brak możliwości wykrycia sprawcy, postępowanie umorzono.

W 2017 roku na terenie Nadleśnictwa Czarniejewo w pobliżu miejscowości Pobiedziska fotograf przyrody znalazł postrzelonego rybołowa o czym poinformował ornitologów. Ptak został prawdopodobnie pomyłkowo postrzelony w trackie polowania zbiorowego, które było organizowane na terenie rozlewisk. Ptak został przetransportowany do ośrodka rehabilitacyjnego PZŁ w Czempiniu. Ze względu na poniesione rany konieczna była amputacja jednego skrzydła, jednakże ptak padł po tygodniu od zdarzenia. Zgłoszenia sprawy dokonali m.in. leśnicy z Nadleśnictwa Czarniejewo, którzy przekazali wszystkie zebrane przez straż leśną materiały. Ze względu na brak świadków zdarzenia i brak możliwości ustalenia sprawcy, sprawa została umorzona.

W dniu 9 kwietnia 2021 znaleziono rannego rybołowa w pobliżu Starego Kurowa. W dniu 17 maja w miejscowości Stare Kurowo znaleziono drugiego rannego rybołowa. Dwa rybołowy znalezione zostały w odległości kilku kilometrów od stawów rybackich w miejscowości Stare Kurowo. Ptaki zidentyfikowane przez leśników i ornitologów z Komitetu Ochrony Orłów zostały, przekazane do ośrodka rehabilitacji zwierząt w Wielgowie. Przeprowadzona sekcja zwłok wykazała obecność śrutu, który był powodem śmierci ptaków. W wyniku zawiadomienia przez Nadleśnictwo Strzelce Krajeńskie Komenda Policji w Drezdenku wszczęła postępowanie dochodzeniowe o przestępstwo określone w art. 35. ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt. Dnia 20 czerwca 2021 r. Komisariat Policji w Drezdenku zawiadomił Nadleśniczego w Strzelcach Krajeńskich o niewniesieniu wniosku o ukaranie do sądu, ze względu na niewykrycie sprawcy czynu i zarazem o umorzeniu dochodzenia.

